

Stanisław Kołodziejcki, Kazimierz Radwański

Janowiczki, gm. Raławice, woj. kieleckie

Informator Archeologiczny : badania 12, 232-233

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

z odsadzką 1,2 m. Odsłonięty relikw potwiera istnienie muru od wschodu, a więc od strony płynącej dziś Płicy. Istnieje podejrzenie /mające oparcie w przeprowadzonych badaniach geomorfologicznych/, że w średniowieczu koryto Płicy usytuowane było na północ od miasta.

Badania będą kontynuowane.

JANOWICZKI, gm. Raciawice
woj. kieleckie

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie

Badania prowadził mgr Stanisław Kołodziejski pod kierunkiem doc. dr hab. Kazimierza Radwańskiego. Finansowało Ministerstwo Kultury i Sztuki. Pierwszy sezon badań. Zamek średniowieczny /XIV wiek/.

Stanowisko zwane Zamczysko leży na krańcu cypla wznoszącego się stromo nad potokiem Scieklec. Cypel ku wschodowi przechodzi w rozległe lessowe wzgórze. Od pozostałej części wzgórza oddziela obiekt dobrze zachowana, głęboka fosa.

Założono trzy ciągi wykopów badawczych.

W wykopach I i II biegnących po osi N-S odsłonięto, na obu ich krańcach zewnętrznych, fragmenty fundamentowe muru tarczowego szerokości 230-240 cm wykonane z kamieni łączonych zaprawą wapienną. Stopa muru N i S znajdowała się na głębokości 208-210 cm. W wykopie II odsłonięto również mur poprzeczny, łączący obie strony muru tarczowego. Był on wzmocniony w partił środkowej słupem fundamentowym do głębokości 470 cm. Mur ten stanowił prawdopodobnie fundament wschodniej ściany budynku o wymiarach 10 x 5 m dostawionego do zachodniej części muru czołowego. We wnętrzu domniemanego budynku stwierdzono wkop pod wymieniony już słup fundamentowy. W spągu tego wkopu natrafiono na znaczną ilość zabytków. Nad jego stropem występowała cienka warstwa spalenizny, nad nią polepa o miąższości 4-6 cm, zawierająca zabytki. Wyżej, aż do powierzchni wystąpił gruz zawierający m. in. fragmenty cegły palcówki.

Po zewnętrznej, północnej stronie muru tarczowego odkryto cienką warstwę kulturową.

Wykop III, zorientowany na osi E-W pozwolił uchwycić następne partie fundamentu muru czołowego. Od strony wschodnie został on częściowo rozebrany, prawdopodobnie jeszcze w średniowieczu o czym świadczą zabytki.

Obserwacje poczynione w trakcie badań pozwoliły ustalić szereg następujących faktów:

- 1.- początki osadnictwa na wzgórzu wiążą się z początkami zamku. Nie stwierdzono warstw kulturowych z okresów poprzedzających jego wzniesienie,
- 2.- ciąg muru tarczowego poprowadzono ściśle po krawędzi wzgórza,
- 3.- zamek zajmował powierzchnię około 270 m². Zbudowany był przypuszczalnie na planie prostokąta, z pomieszczeniem mieszkalnym przylegającym do zachodniej ściany muru czołowego,
- 4.- układ stratygraficzny warstw kulturowych, lokalizacja zabytków ruchomych, brak grubszych poziomów użytkowych pozwalają wysunąć przypuszczenie, że obiekt był użytkowany dość krótko.

Zawartość kulturową eksplorowanych warstw stanowiły liczne fragmenty naczyń glinianych, między innymi ze znakami garncarskimi, żelazne groty strzał i bełtów, ostroga z bodźcem gwiazdzystym, nóż, sprzączka do pasa, sierp oraz gwoździe.

Budowę zamku w świetle pozyskanych materiałów zabytkowych odnieść należy nie później niż do wieku XIV.

Materiały oraz dokumentacja z badań przechowywane są w Dziale Krakowa Przedlokacyjnego Muzeum Archeologicznego w Krakowie.

Badania będą kontynuowane.

JEZIERZYCE, gm. Smiglel
woj. leszczyńskie
Stanowisko 4

Leszczyńskie Towarzystwo
Kulturalne
w Lesznie
Koordynator Badań
Archeologicznych

Badania prowadziła mgr Elżbieta Ciesielska.
Finansował Wojewódzki Zarząd Inwestycji Rolniczych. Pierwszy sezon badań. Stanowisko późnośredniowieczne.

Osada położona jest w bezpośrednim sąsiedztwie doliny, na zachód od krawędzi Jez. Jezierzyckiego.

Podczas prac wykopaliskowych przebadano około 280 m², odkryto około 85 zabytków i 12 jam /obiektów/. Na powierzchni 2 ćwiartek wystąpił luźny układ kamieni, który w północnej części otaczał warstwę zbitej przepalonej polepy koloru czerwonego. Na obecnym etapie badań charakter układu kamieni nie został jeszcze zinterpretowany.

W ceramice dominują formy typowe dla ceramiki XV wieku - garnki, dzbanki, pucharki, kubki, misy, pokrywki. Charakter ceramiki jednorodny, przeważa ceramika siwiona, ale wystąpiły też duże